

**แนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม
และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร**

**The Development Guideline for Student Support System to Enhance Social
Competency and Livelihood of Vocational Schools in Kamphaeng Phet Province
under Vocational Education Commission**

วันที่รับบทความ: 29 ก.ย. 67

วันที่แก้ไขบทความ: 24 เม.ย. 68

วันที่ตอบรับ: 30 เม.ย. 68

กานต์สินี ทวีเสริมสิริสุข¹

Kansinee Thaweersersirisuk¹

ภูมิพิพัฒน์ รุกพรมงคล²

Poompipat Rukponmongkol²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร (2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และ (3) หาแนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 160 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหาจัดลำดับความสำคัญ

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมมีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพการปฏิบัติงานมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา และปัญหาที่พบมากที่สุดครูที่ปรึกษาไม่มีการประสานงานขอความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน (2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศ พบว่า แตกต่างกัน และจำแนกตาม

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (2565)

¹ Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University. (2022)

²รองศาสตราจารย์ ประจำลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)

² Associate Professor in Master of Education (Educational Administration) Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University. (Advisor)

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน (3) แนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สถานศึกษาควรมีการวางแผนการดำเนินงานวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน มีเกณฑ์ในการคัดกรองที่ชัดเจน มีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง และมีการติดตามผลการช่วยเหลือผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ : การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน สมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต อาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

Abstract

The purposes of this research were to (1) study the conditions and the problems of student support system to enhance social competency and livelihood of vocational schools in Kamphaeng Phet Province under Vocational Education Commission, (2) compare student support system to enhance social competency and livelihood of vocational schools in Kamphaeng Phet Province under Vocational Education Commission classified by genders and working experience, and (3) find the guidelines to develop student support system to enhance social competency and livelihood of vocational schools in Kamphaeng Phet Province under Vocational Education Commission. The samples consisted of 160 school administrators and teachers of vocational schools in Kamphaeng Phet Province, obtained by simple random sampling. The respondents consisted of 17 experts in administration of student support system. The research instruments were 5 rating scale questionnaire and structured interview. The data were analyzed using mean, standard deviation, frequency, percentage, content analysis, and priority.

The results revealed that (1) in general, the conditions and the problems of student support system to enhance social competency and livelihood of vocational schools in Kamphaeng Phet Province under Vocational Education Commission, the conditions were at the high level. The highest level was promoting and development aspect. The highest mean of problems was found that the advisors did not cooperate with related person for setting the activities of students' prevention and problem solving. (2) The comparison of the conditions of student support system to enhance social competency and livelihood of vocational schools in Kamphaeng Phet Province classified by gender was found that there was difference, and the comparison classified by working experience was found that there was no difference. (3) The guidelines to develop student support system to enhance social competency and livelihood of vocational schools in Kamphaeng Phet Province in experts' opinions were: the schools should plan how to operate students' analysis. Screening criteria of students should be clear. Parent network should be set. The monitoring of student support should be operated continuously.

Keywords: Administration of Student Support System, Social Competency and Livelihood, Vocational Schools Kamphaeng Phet Province

บทนำ

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญ งอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, ก) การศึกษาไทยในปัจจุบันเป็นการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาของชาติคือ พัฒนาคน พัฒนาครู อาจารย์ พัฒนาสังคมในหลากหลายรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ และเอกชน เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นด้านอาชีวศึกษามากขึ้นเพื่อการทำงานโดยอาศัยปัจจัยหลักทั้งจากภายใน และภายนอกองค์กรหลายปัจจัย เช่น ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านระบบราชการ ด้านการเมืองการปกครอง และด้านคุณธรรมจริยธรรม (ประหยัดพิมพา, 2561) การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญและทุ่มเทพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก สำหรับประเทศไทยก็เช่นเดียวกันให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 1)

การบริหารด้านการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของอาชีวศึกษามีการจัดการอย่างเร่งด่วนเพื่อตอบสนองความต้องการต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและความต้องการของตลาดแรงงานในการผลิตกำลังคน จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้เป็นทางเลือกคุณภาพ และเตรียมความพร้อมบุคลากรสายอาชีพเข้าสู่สังคมระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมต่อไป (ธันยรัตน์ กอสัมพันธ์ และภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2567, หน้า 147) ผลสำรวจของสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ได้ตระหนักและได้พยายามดำเนินการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีผู้เรียนที่ออกกลางคันอยู่จำนวนหนึ่ง โดยในปีการศึกษา 2566 มีผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรออกกลางคันจำนวน 309 คน ซึ่งสาเหตุการออกกลางคันที่พบได้แก่มิปัญหาการปรับตัว สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ปัญหาด้านสุขภาพตลอดจนอุบัติเหตุและการอพยพตามผู้ปกครอง (สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร, 2566)

จากการจัดการศึกษาที่ผ่านมาของวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ด้านระบบดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียนได้ดำเนินงาน โดยงานครูที่ปรึกษาฝ่ายพัฒนากิจการผู้เรียนและนักศึกษา ตามโครงสร้างการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสอศ. นั้น พบว่า ครูที่ปรึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงานหลักยังคงมีข้อจำกัดในการดำเนินงาน โดยจะเห็นได้จากการมีผู้เรียนออกกลางคัน ขยายสาขาผลการเรียนต่ำ การไม่ผ่านกิจกรรมซึ่งส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการดำเนินงานของระบบดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียนที่ครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการยังขาดความชัดเจน และการมีส่วนร่วมจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง จึงส่งผลทำให้เกิดปัญหาเช่น ปัญหาด้าน

เศรษฐกิจของครอบครัว ปัญหาด้านยาเสพติด ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และปัญหาด้านพฤติกรรมของผู้เรียน การประสานงานหรือการมีส่วนร่วมถือว่ามีความสำคัญต่อการบริหารในองค์กรเป็นอย่างมาก หากสถานศึกษามีการดำเนินงานระบบดูแลความเป็นอยู่ของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยการบูรณาการใช้ภาคีเครือข่ายหรือการทำงานแบบมีส่วนร่วมมาประยุกต์ใช้จะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้ (พุทธชาติ สร้อยสน, 2560)

จากเหตุผลที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร มีสถานศึกษาของรัฐที่ดำเนินงานระบบดูแลผู้เรียน จำนวน 4 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร วิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร วิทยาลัยการอาชีพนาครี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร เพื่อที่จะได้ทราบสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ด้านคัดกรองผู้เรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน ด้านการป้องกันแก้ไข ปัญหาของผู้เรียน และการส่งต่อรวมไปถึงแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อให้สถานศึกษาได้มีแนวทางในการบริหารงานและสามารถดำเนินงานตามระบบช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนสายอาชีพ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่องานที่รับผิดชอบ และเพื่อเป็นแนวทางที่ผู้บริหารของสถานศึกษาจะได้นำผลศึกษาค้นคว้าไปปรับเป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงการบริหารงานในสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้ ผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้อรรถความรู้ใหม่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน รวมทั้งเหตุปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน แนวทางในการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ด้านการนำไปใช้ ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นผลประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้จัดการศึกษา ซึ่งได้แก่ ครู ผู้บริหาร ตลอดจนคณะกรรมการสถานศึกษา ในการที่จะนำไปใช้วางแผนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน

แนวคิดและทฤษฎีการบริหารการศึกษา

สื่อนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง (2561, หน้า 22) ให้ความหมายของทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาไว้ว่า ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาหมายถึงกระบวนการดำเนินงานต่างๆในการจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษาโดยมีแบบแผนวิธีการและขั้นตอนในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2563, หน้า 6) ได้สรุปความหมายของทฤษฎี หมายถึง การกำหนดข้อสันนิษฐาน ซึ่งได้รับมาจากวิธีการตรรกวิทยา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ทำให้เกิดกฎเกณฑ์ที่ได้มาจากการสังเกต ค้นคว้าและการทดลองโดยใช้เหตุผลเป็นพื้นฐานเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในความเป็นจริงและนำผลที่เกิดขึ้นนั้นมาใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับทฤษฎีต่างๆ ที่เข้ามาสู่การบริหาร

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการบริหารจัดการเป็นแนวความคิดหรือความเชื่อที่เกิดขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์ มีการทดสอบและการสังเกตจนเป็นที่แน่ใจ ทฤษฎีเป็นข้อสรุปอย่างกว้างที่อธิบายพฤติกรรมการบริหารองค์กร อย่างเป็นระบบ ถ้าทฤษฎีได้รับการพิสูจน์บ่อยๆ ก็จะกลายเป็นกฎเกณฑ์ ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผลและสามารถนำไปประยุกต์ และปฏิบัติได้

กระบวนการบริหารการศึกษา

ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล (2559, หน้า 51-54) ได้สรุปกระบวนการบริหาร POCCC ของ ฟาโยล์ (Fayol, 1976) ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งทฤษฎีการจัดการตามหลักกระบวนการบริหารตามวัตถุประสงค์ 2 ประการ

ประการแรก ฟาโยล์เห็นว่านักบริหารจะต้องทำหน้าที่ทางการบริหารซึ่งประกอบด้วย

1. วางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การสั่งการ (Commanding)
4. การประสานงาน (Coordination)
5. การควบคุม (Controlling)

สุทธิดา จำรัส, มนต์นัฏ มโนการณ และจุฬารัตน์ ธรรมประทีป (2562, หน้า 151) ได้อธิบายถึงกระบวนการบริหารว่ามีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการ เรียกว่า PODC โดยถือว่าการจัดหาบุคลากรในการทำงานแท้จริงสามารถขยายผลเป็นส่วนหนึ่งในการจัดองค์การ และการสั่งการได้กระบวนการบริหารมีขั้นตอน ดังนี้ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการหรือการชักนำ (Directing/Leading) และการควบคุม (Controlling)

นิรมล รอดไพ และวรกฤต เกื้อนช้าง (2564, หน้า 43) ได้อธิบายถึง กระบวนการบริหาร (Process of administration) ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการโดยมีกระบวนการที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า "APPOSD CORB" กล่าวโดยรวมแล้วจะเป็นกระบวนการที่ใช้อำนาจหน้าที่ (Authority) ของบุคคล เพื่อกำหนดนโยบาย, (Policy) และดำเนินการวางแผน (Planning) จัดองค์การ (Organizing) การจัดการบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Co-ordinating) การควบคุมงาน (Controlling) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) อันเป็นผลไปสู่กระบวนการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อความสำเร็จตามจุดประสงค์ของหน่วยงาน

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้หน่วยงานตั้งอยู่ได้มีความเจริญก้าวหน้าและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กระบวนการบริหารจึงเป็นศาสตร์ ที่ต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจ การเป็นผู้บริหารที่ดีจะต้องทราบถึงงานหรือภารกิจในการบริหารองค์การและหลักการบริหาร หัวใจของหลักการบริหารก็คือ กระบวนการบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การประสานงาน การรายงานผล และการจัดทำงบประมาณ ซึ่งการบริหารนี้ใช้ได้ทั้งการบริหารรัฐกิจและการบริหารธุรกิจ

แนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556, หน้า 24) ได้กล่าวถึงการบริหารงานระบบดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา เป็นการจัดการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาคำนึงถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษาและมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะของสาขาวิชาจัดการศึกษาในระบบและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะงานอาชีพมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและให้อิสระในการจัดการศึกษา เชื่อมันว่าผู้เรียนทุกคนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาตนเองได้ดังนั้น การบริการจัดการระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเองควรเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องจัดควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยพัฒนาระบบดูแลผู้เรียน ซึ่งมีการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอนด้วยการประสานความร่วมมือของผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษา และให้ครอบครัวชุมชน สังคม มีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายในการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหาและเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อเสริม สร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 148 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Multiple Choices) โดยสอบถามเกี่ยวกับเพศ ตำแหน่ง วิทยฐานะ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือกตอบ (Multiple Response) ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านทางระบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้การหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (F-test : One-way ANOVA)

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน จำนวน 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง (Structured Interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองและได้บันทึกข้อมูลไว้ในแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำมาแจกแจงความถี่ และจัดลำดับความสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวม

ข้อที่	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคล	4.46	0.39	มาก
2	ด้านการคัดกรองผู้เรียน	4.47	0.39	มาก
3	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.45	0.41	มาก

ข้อที่	การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
4	ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.47	0.43	มาก
5	ด้านการส่งต่อ	4.35	0.51	มาก
รวมเฉลี่ย		4.44	0.43	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร โดยรวมมีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด ได้ดังนี้ ด้านการส่งต่อ ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.41) ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคล ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.39) ด้านการคัดกรองผู้เรียน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.39) และด้านการส่งเสริมและพัฒนา ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.43) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศ

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ของเพศชายและ เพศหญิง	เพศชาย (n=94)		เพศหญิง (n=66)		t-test	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคล	4.37	0.41	4.59	0.31	-3.719	0.000*
2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน	4.38	0.42	4.61	0.30	-3.818	0.000*
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	4.39	0.42	4.55	0.37	-2.603	0.010*
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.44	0.46	4.53	0.39	-1.297	0.197
5. ด้านการส่งต่อ	4.31	0.52	4.40	0.50	-1.145	0.254

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามเพศ พบว่า ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน และด้านการส่งเสริมและพัฒนา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษา						
อาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร		SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.016	2	.008	.054	.947
	ภายในกลุ่ม	23.660	157	.151		
	รวม	23.676	159			
2. ด้านการคัดกรองผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	.116	2	.058	.377	.687
	ภายในกลุ่ม	24.098	157	.153		
	รวม	24.213	159			
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	.597	2	.298	1.800	.169
	ภายในกลุ่ม	26.033	157	.166		
	รวม	26.630	159			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.388	2	.194	1.041	.355
	ภายในกลุ่ม	29.286	157	.187		
	รวม	29.675	159			
5. ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	.221	2	.110	.414	.662
	ภายในกลุ่ม	41.880	157	.267		

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าไม่แตกต่างกัน

4. แนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สรุปได้ดังนี้ สถานศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรควรมีเครื่องมือที่หลากหลายและทันสมัยสามารถนำไปใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้เรียนเป็นรายบุคคลคัดกรองผู้เรียนเกี่ยวกับความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ สถิติปัญหาและความพร้อมด้านพฤติกรรม โดยรวบรวมข้อมูลผู้เรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล สถานศึกษาควรจัดให้ครูและผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมคลินิกให้คำปรึกษา กิจกรรมประชุม ผู้ปกครองและสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อสื่อสารประสานงานในการร่วมกันดูแลช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน และช่วยกันระดมความคิดเห็นในการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองผู้เรียน ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาที่มีผลการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาประกอบการพิจารณาเข้าร่วมโครงการสอนซ่อมเสริมเพิ่มความรู้ในด้านสมรรถนะ

ต่างๆ และสถานศึกษาควรมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาดูตามผลการช่วยเหลือผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสารประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง และสามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้ผู้เรียนได้เติบโตไปอย่างมีคุณภาพ และผลที่ได้จากการศึกษา การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการด้านการปรับตัว การสื่อสาร การตัดสินใจ มีความพร้อมต่อการใช้ชีวิตจริง และการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นทั้งในด้านการเข้าเรียนสม่ำเสมอ ความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งช่วยลดโอกาสในการลาออกกลางคัน

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

1.1 ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติสูงที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารประชุมชี้แจงสื่อสารกับครูที่ปรึกษาในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของกัญจนา วิจัยของพรเพ็ญ จิระณัฐวิรุฑ (2562) ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ด้าน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ได้ 77 ครอบทุกคน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการบันทึกข้อมูลของนักเรียนเพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์และรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างชัดเจน

1.2 ด้านการคัดกรองผู้เรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติสูงที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาดูตามและประสานงานกับผู้ปกครอง สถานศึกษา เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาและช่วยเหลือผู้เรียน ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักรินทร์ โพธิ์เพ็ชร (2559) ผลการวิจัยพบว่า ขาดการประชุมครูเพื่อสร้างความเข้าใจในการคัดกรองนักเรียน ขาดการวางแผนการจัดทำแบบคัดกรองที่ชัดเจน และไม่มีการจัดทำแบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียน แยกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง เป็นรายบุคคล เป็นห้องเรียนที่ชัดเจน

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติสูงที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาดูตามผลการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี เดชอ่อน (2558, หน้า 74-76) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเจ็ดริ้ว (สาคร กิจโกศล) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไข ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติสูงที่สุด ได้แก่ หัวหน้างานครูที่ปรึกษาดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในสมรรถนะทางด้านภาษาและการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นิพนธ์ วิไล (2563) ผลการวิจัยพบว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้าน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข รองลงมาคือ ด้านการ

คัดกรองนักเรียน และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่มีระดับของความสอดคล้องและเหมาะสมเป็นอันดับสูงสุด คือ ข้อที่ 6 สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ได้ร่วมพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ในด้านป้องกันแก้ไขปัญหาลูกศิษย์เรียน ในยุคสมัยโควิด 19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีระดับของความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับมากที่สุด (= 4.65)

1.5 ด้านการส่งต่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติสูงที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษานักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือผู้เรียนที่ได้รับความช่วยเหลือกับกลุ่มปกติและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กรดามลิตา (2564, หน้า 31-41) ผลการวิจัยพบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหาลุกลามจนหนักหนาขึ้นของครูที่ปรึกษาหรือคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข

2. ผลจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

2.1 ด้านการรู้จักผู้เรียนรายบุคคล ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาขาดการสื่อสารและประสาน งานกับผู้ปกครองของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักรินทร์ โพธิ์เพชร (2559) ผลการวิจัยพบว่าไม่ค่อยมีการประชุม ครูที่ปรึกษาเพื่อจัดทำปฏิทินการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล ไม่มีการออกแบบและจัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลนักเรียนอย่างถูกต้อง ขาดงบประมาณ นักหมายนักเรียนไม่ค่อยชัดเจนและขาดการกำกับติดตาม ประเมินผล สรุปผลและปรับปรุงแก้ไข

2.2 ด้านการคัดกรองผู้เรียน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาเก็บข้อมูลคัดกรองผู้เรียนโดยมีวิธีการที่ไม่หลากหลาย และไม่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ของสังคมและการดำรงชีวิตของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ ธรรมแสน และภูมิพัฒน์ รักพรหมมงคล (2565) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนบางคนอาจให้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ครูคัดกรองนักเรียนบางคนยังไม่ตรงตามสภาพความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สถานศึกษาไม่ได้จัดทำแผนปฏิทินการเยี่ยมบ้านนักเรียน ทำให้ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ไม่สามารถเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคนได้ ครูมีการงานโรงเรียนมากเกินไป โรงเรียนอาจขาดการประชุมคณะครูเพื่อสร้างความเข้าใจเกณฑ์การคัดกรองนักเรียน และวางแผนการจัดทำแบบคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน อีกทั้งผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลนักเรียนที่เป็นจริง

2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ หัวหน้างานครูที่ปรึกษาขาดการสื่อสารที่ชัดเจน ในการประชุมมอบหมายแนวทางการปฏิบัติงานดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิทยา ชุมหล่อ (2557) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน โรงเรียนควรจะมีการทำคำสั่งแต่งตั้ง หรือมอบหมายงานที่ชัดเจนให้กับครู เจ้าหน้าที่ หรือผู้เกี่ยวข้องควรกำหนดปฏิทินการดำเนินงานส่งเสริมนักเรียนที่ชัดเจน มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน จัดโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนที่หลากหลายตามความสนใจหรือความถนัดของผู้เรียนติดตามประเมินผลกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอย่างเป็นระบบและ

ต่อเนื่อง เพื่อนำผลสรุปข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง หรือ พัฒนาการดำเนินการกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาไม่ประสานงานขอความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสินตรา ตรินุสนธิ์ (2561) ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษา ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาควรมีระบบหรือแผนงานกิจกรรมที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมมีการวางแผนและกำหนดแนวทางในการจัด กิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมโฮมรูมของครูที่ปรึกษาการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนของวิทยาลัย การจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน พร้อมทั้งมีแบบบันทึก สรุปประเมินผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

2.5 ด้านการส่งต่อ ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาไม่ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงความจำเป็นในการส่งต่อเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและยินดียอมรับการช่วยเหลือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศักรินทร์ โพธิ์เพชร (2559) ผลการวิจัยพบว่า ขาดการชี้แจงทำความเข้าใจในแนวทางประสานงานและบันทึกการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียนให้บุคลากรทราบ ไม่มีการจดบันทึกการส่งต่อทุกครั้งให้เป็นปัจจุบัน ไม่มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านการติดตามดูแลนักเรียนและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคม และการดำรงชีวิตของสถานศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองผู้เรียน และด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียนอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนและทุกคน ปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ จึงอาจทำให้ผู้บริหาร และครูทั้งเพศชายและเพศหญิง ในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนไปในทิศทางที่แตกต่างกัน มีการเข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งเชื่อมโยงไปสู่การดำเนินงานในด้าน ต่างๆ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้มีความเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตภา มาประดิษฐ์ (2560, หน้า 75) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองผู้เรียน

3.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครู ถึงจะมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่ในการทำงานก็ยังคงต้องเชื่อมต่อประสานงานกัน โดยเฉพาะงานระบบการดูแล ช่วยเหลือผู้เรียนที่จะต้องพูดคุยแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็น ปรัชญาหรือกันอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้มุมมอง ความคิดไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรดา มลิตา (2564, หน้า 31-41) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

4.1 ด้านการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ สถานศึกษาควรมีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ สติปัญญา และความพร้อมด้านพฤติกรรม โดยรวบรวมข้อมูลผู้เรียนไว้บนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561, หน้า 304-314) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันเป็นพื้นฐานตามความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง

4.2 ด้านการคัดกรองผู้เรียน ข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาควรมีการใช้เครื่องมือที่หลากหลายและทันสมัยในการคัดกรอง และมีการสัมภาษณ์จากบุคคลใกล้ชิดกับนักเรียน การสังเกตจากพฤติกรรมประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันตรา ตรีนุสนธิ์ (2561) ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษา คณะผู้บริหาร คณะครูตระหนักถึงความสำคัญ มีการจัดประชุมเพื่อวางแผนในการปฏิบัติงานร่วมกัน ควรมีระบบการคัดกรองที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ครูที่ปรึกษาควรวิเคราะห์ข้อมูลจากแฟ้มประวัตินักเรียน แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก และสัมภาษณ์เด็กเพื่อนำมาทำการจัดกลุ่มนักเรียน

4.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดให้ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมคลินิกให้คำปรึกษา กิจกรรมประชุมผู้ปกครองและสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันตรา ตรีนุสนธิ์ (2561) ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษามีการสอบถามพูดคุยถึงสภาพแวดล้อมที่จะส่งผลต่อนักเรียน ดูแลเอาใจใส่นักเรียนในที่ปรึกษาอย่างเคร่งครัด พูดคุยกับนักเรียนถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และดำเนินการแก้ไขโดยการประสานผู้ปกครองและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนกิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมสื่อสารพบปะกับผู้ปกครอง เป็นต้น

4.4 ด้านการป้องกันและแก้ไข ข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ สถานศึกษาควรมอบหมายให้งานครูที่ปรึกษานำข้อมูลจากการคัดกรองผู้เรียน กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาที่มีผลการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาประกอบการพิจารณาเข้าร่วมโครงการสอนซ่อมเสริมเพิ่มความรู้ในด้านสมรรถนะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของวราวุฒิ

เหล่าจินดา (2559, หน้า 125) ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการป้องกันและการแก้ไขปัญหาของนักเรียนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความสนใจใส่ใจกับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลและใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

4.5 ด้านการส่งต่อ ข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาควรมีการติดตามผลการช่วยเหลือผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสารประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันตรา ตรีสุนทร (2561) ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษาควรมีการจัดทำข้อมูลรายบุคคล ข้อมูลที่ได้จากการเยี่ยมบ้าน มีการพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองของนักเรียนที่มีปัญหา และมีการชี้แจง แนะนำ แนวทางในการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาและมีส่วนเกี่ยวข้องในกรณีที่ต้องการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา เฉพาะด้าน ผู้หน่วยงานภายนอกที่มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่นักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. นำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาด้านนโยบาย คือ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา โดยจัดกระทำระบบข้อมูลพื้นฐานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและปัญหาพฤติกรรมผู้เรียนของสถานศึกษาจัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้เป็นเครือข่ายให้คำปรึกษาตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนและบริการแก่ผู้ที่สนใจจัดให้มีแผนงาน โครงการและกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่และนิเทศ ติดตามผลรายงานความก้าวหน้า

2. นำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาองค์กร คือ สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับบุคลากรทุกคนรวมถึงผู้เรียนผู้ปกครองชุมชนในการมีบทบาทการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและกิจกรรมต่างๆภายในองค์กร โดยมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง และถูกต้องตรวจสอบได้ มีการปรับปรุงสื่ออุปกรณ์ และอาคารสถานที่ให้มีสภาพพร้อมใช้งาน และเพียงพอต่อจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนเพื่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด

3. นำผลการวิจัยไปพัฒนามูลฐาน ดังนี้

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางแก้ไขอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สร้างความตระหนักให้กับบุคลากรและผู้เรียนเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

3.2 ครูควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และให้

ความสำคัญไปที่คุณภาพผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดและดำเนินกิจกรรมต่างๆ โครงการต่างๆ ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

3.3 ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ช่วยส่งเสริมให้การเรียนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน พัฒนาความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความสำเร็จและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในด้านการส่งต่อผู้เรียนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ เช่น การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. ควรศึกษาวิจัยการบริหารระบบดูแลผู้เรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเชิงคุณภาพเพื่อความสำเร็จของผลงานวิจัย
5. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

รายการอ้างอิง

- กรดา มลิตา. (2564). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. 8(2), 31-41.
- จิตภา มาประดิษฐ์. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*.
- ชั้นยรัตน์ กอสัมพันธ์ และภูมิพัฒน์ รักพรหมงคล. (2567). แนวทางพัฒนาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 7(5), 143-158.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรานี เดชอ่อน และสาครกิจ โกศล. (2558). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเจ็ดยอด*. งานค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษาบัณฑิต. วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรเพ็ญ จิระณัฐวิรุณ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย.

วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. 10(1), 326-341.

ภูมิพัฒน์ รักพรหมกล. (2559). การบริหารทรัพยากรสถานศึกษาทางการศึกษา. เกรียงไกรพาณิชย์ :

กำแพงเพชร.

ภูมิพัฒน์ รักพรหมกล. (2563). แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสถานศึกษาเป็น

องค์กรแห่งการเรียนรู้. กำแพงเพชร: คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร .

วราวุฒิ เหล่าจินดา. (2559). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ศักรินทร์ โพธิ์เพชร. (2559). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของโรงเรียนในจังหวัด

กำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2559). คู่มือการประเมินคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาตามมาตรฐาน

การอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2559.
กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง: การจัดการอาชีวศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.

สินตรา ตรีนุสนธิ์. (2561). ผลการดำเนินงานระบบงานครูที่ปรึกษา จังหวัดปทุมธานี . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา

บัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. สารนิพนธ์

ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

อาทิตย์ ธรรมแสน และภูมิพัฒน์ รักพรหมกล. (2565).การพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดย

ใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนสรรพวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาตาก. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 16(2), 27-42.